

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2018 - 214

Doknr.
18968

Dato
07-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 10. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 22 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 22:

”Vil ministeren oplyse, hvordan man sikrer en god overlevering af et plejebarn, der flyttes fra et anbringelsessted til et andet, herunder hvor meget tid ministeren mener er nødvendig i forhold til at sikre barnet en god og tryk overleveringsperiode, idet der henvises til, at der er en hjemgivelsesperiode på op til 6 måneder, hvis et barn skal hjemgives fra en plejefamilie til biologisk familie?”

Svar:

Uanset hvad der er baggrunden for, at et barn eller en ung skal skifte anbringelsessted, er det afgørende, at barnet eller den unge forberedes så godt på flytningen, som det kan lade sig gøre i den konkrete sag. Det fremgår således af kapitel 17 om anbringelse og forholdene under anbringelsen i vejledning om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier, at hvis det er muligt, bør der være en overgangsperiode, hvor barnet eller den unge kan vænne sig til det nye anbringelsessted og til tanken om at flytte. For barnet eller den unge vil en flytning kunne opfattes som et nyt brud, og der skal derfor tages de fornødne hensyn til for at gennemføre flytningen så nænsomt, som situationen tillader det.

I forhold til det nye anbringelsessted gælder det ligesom ved førstegangsanbringelser, at det ofte vil være hensigtsmæssigt, at barnet eller den unge får mulighed for at besøge anbringelsesstedet inden flytningen, hvis det overhovedet er muligt. Det er at foretrække, at barnet eller den unge får lejlighed til at forberede sig på situationen, og det skal sikres, at der kan tages ordentligt afsked med børn og voksne på det hidtidige anbringelsessted.

Der er ikke fastsat regler om overgangsperiode i den situation, hvor det er nødvendigt at flytte anbringelsessted for et barn eller en ung som følge af udefrakommende begivenheder, som f.eks. lukning af et opholdssted eller ophør af en plejefamilies godkendelse. I en situation, hvor flytningen er påkrævet grundet udefrakommende begivenheder, bør kommunen overveje, hvordan barnet eller den unge bedst kommer igennem flytningen under hensyn til, at kommunen skal sikre, at barnet eller den unge er anbragt på et godkendt anbringelsessted.

Er der tale om flytning af et barn eller en ung, der har været anbragt gennem længere tid på sit tidligere anbringelsessted, er det relevant, at kommunen overvejer, om det vil være nyttigt, at barnet eller den unge opretholder kontakten til børn eller voksne på det tidligere anbringelsessted. Barnet eller den unge kan således have fået så stærk

tilknytning til børn eller voksne på anbringelsesstedet, at det kan være relevant, at kommunen træffer afgørelser om samvær og kontakt med de pågældende børn eller voksne.

Med venlig hilsen
Astrid Krag